

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 190**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2539

Käraste.

Det var mycket intressant med Elise, men jag tyckte mig inte, att slotta var så värt galat. Du vet, att vi i Morstruad fanns det så hemskt besynerligt, att hon hade kallat dig till sig bara för att gråla på dig. Nu förstår jag sammanlagt, Glan ville vara god, men den gamla Adamen var kanske övermåttlig. Jag tror inte, att Elise är i naturen så god som hon synes. Glan är nog mycket ovundig och rätt höflig, så att hon har mycket att säga mot. Gulan ^{da' kan hon kanske} måtte också ha en del att säga mot. (Glan är nog en mycket god och rättslappens människor. Lovet var nog bra. Bäst att vara tillbakahållande gentemot så mycket överopståndhet. Måtte du nu för framtiden slippa henne. Doktorer återgå, men du jag såg ingenting av Elise. Har du inte glömt sända det. Jag strökar vad jag fått.

I nästa vecka hoppas jag, att jag måtte få börja elda i min stuga. Men den rent bli galen av nervositet, därför att det är så svårt att få något gjort. Och att Kamma på ett par liter mjölk det är rent så svårt som att nåttu ha fått i världen.

Ja, nog tror jag, att alla här Kamma ett deklarerat rätt. Husbilderna meta ju ungefär vad de ha köpt och man är rädd för huseundersökning. Men man sedan skall Kamma meta sig är en annan sak. Det tror jag blir alldeles omöjligt. Huskäll har en naturligtvis ha fått mer än agiften, Kamma mer än opabarn. Hursambelst tror jag, att någon blir sådant att hela inrättningen måste förfalla. Orsakliga exportfärd och på huset inman huset, det tror jag på. Men naturligtvis måste man följa de rättens men, som ges. Det är en försäkrings och produktiv tid.

Jag har skrivit din lista till Märbacka. Du skall gärna
sända pengarna hit. Det är ju minsta värdet. När
jag reste hemifrån, satte jag upp din post på en lista
på grönmål, som jag gav Henrik. Sedan har jag en
gång telefonerat och en gång skrivit om detta. Han är
nått förälskad av sjukvården. Nu har jag sagt till Adèle och
fröken Lundgren, så nu får du mig. Det är allt så
förfarligt ledsamt med Henrik och mer än jag kan be-
skriva. Fröken Tolstedt var sist i telefon, att hon får
det förstås bytt bort en Po. Det visste jag ingenting om.
För det andra har hon nu inlett ett vidarearbete i Högst
och allt upp ~~skrivit~~ Rubadungen. Det vet jag inte heller
något om. Det är ju som i Danmark Holm. Vad ska jag
göra? Han blir sjuk, om jag gör. Flyttar han, så
blir det ju försök. Jag har naturligtvis spelat på
lotteri det sista året för att vinna en summa, som jag
skulle ge honom och säga. Det har de, Ut med dig.
Tänk att Gerda bara skulle vara ett sådant pötrakt.
Henrik skulle dock kunna bli en duktig kassat-
brukare om han skulle mika en duktig husbon-
de. Han är flitig utom gräns och har unga pas-
sioner, men är dyrbarn och farliga. Men för
mig är han utom så farlig som Otto Salomon var
för mig.

Gerda har influensen och Valborg håller på att
gå. Det är tvista utskäp -

Kurser blev inackorderat hos Jakob och lime
25 öre om dagen. Han är det goda humöret på Mär-
backa och jag hade inte hjärta att göra mig en med ho-
nan.

Jag har ett hopp, att om rumänerna bli slagna,
och om Sarmas - laget avlämnar mot vintern, så ska Frank
rika se, att ingenting vinner med fortsatt krig. Det är ju
inte möjligt annat än att förståndet skall vandra.